

des ved førstegangsoptjening og genoptjening af retten til at begynde i en ydelsesperiode, bestående af den 2-årige dagpengeperiode og den 3-årige aktivperiode. Ved førstegangsoptjening forstås første gang, der opnås ret til en ydelsesperiode på højst 5 år. Der er tale om genoptjening, når medlemmet allerede har optjent ret til en dagpengeperiode og optjener ret til en ny dagpengeperiode, inden den tidligere optjente ydelsesperiode (dagpengeperiode og aktivperiode) er udløbet.

Beskæftigelseskravet i § 53, stk. 5, skal opfyldes ved generhvervelse. Der er tale om generhvervelse, når en tidligere optjent ydelsesperiode (dagpengeperiode og aktivperiode) er udløbet, uden at der er optjent ret til en ny dagpengeperiode.

Ændringerne betyder, at der kræves mere beskæftigelse forud for førstegangsoptjening af dagpengere og ved genoptjening af dagpengere. Ved generhvervelse fastholdes det hidtil gældende beskæftigelseskrav. Det vil således ikke være muligt før udløbet af dagpenge- og aktivperioden at begynde forfra i en ny dagpengeperiode med under 52 ugers arbejde inden for 3 år. Medlemmer, der efter eller ved udløbet af dagpenge- og aktivperioden har mindst 26 ugers arbejde inden for de sidste 3 år, får ret til en ny dagpengeperiode.

Til nr. 16

Det foreslås, at dagpengeperioden afkortes til 1 år.

Til nr. 17, 31, 39 og 53

Der er tale om konsekvensændringer af ændringsforslag nr. 13.

Til nr. 18

Dagpengene foreslås altid at skulle beregnes individuelt.

Til nr. 19

Ved fuldt indfaset fremrykning indebærer forslaget, at den samlede dagpenge- og aktivperiode altid vil være 5 år. Ret og pligt til aktivering indtræder umiddelbart efter overgangen til aktivperioden, dvs. umiddelbart efter 2 års ledighed.

Til nr. 20

Bestemmelsen har til formål at sikre medlemmer, der ikke får opfyldt deres ret til et aktivtilbud i 3 år, og som derefter mister dagpengere, en økonomisk erstatning. Såfremt regeringen ikke er villig til at indføre en sådan erstatning, må det konstateres, at der er tale om en indholdsløs ret for den enkelte, og at regeringens megen snak om ret og pligt ikke er andet end netop snak.

Regeringen har tilkendegivet, at stort set ingen vil falde ud af dagpengesystemet, hvis de får et 3-årigt aktiveringstilbud. Hvis nogle personer falder ud efter at have fået mindre end 3-års aktivering, må det - hvis regeringens tilkendegivelse står til troende - logisk set skyldes den manglende aktivering. Det må derfor være rimeligt, at staten skal yde erstatning.

Regeringen er bundet af sit finanslovsforlig med De Konservative, men hvis dette parti virkelig mener noget med sin snak om den enkelte borgers rettigheder i forhold til de offentlige systemer, kan det ikke være noget problem at overtale det til ændringen.

På basis af oplysninger fra regeringen kan det skønnes, at forslaget ikke har nogen økonomiske konsekvenser. Det hedder nemlig i regeringens besvarelse af spørgsmål 8 (L 15), at »regeringen ser intet grundlag for at antage, at der ikke bliver mulighed for at opfylde retten til aktivering i 3 år«.

Ændringsforslaget vil derfor alene betyde en øget tryghed for de arbejdsløse.

Til nr. 21

Ændringen betyder, at afslag på tilbud efter ungeindsatsen får samme konsekvenser som afslag på tilbud i aktivperioden.

Til nr. 22

Konsekvensændringer som følge af ændringsforslag nr. 19 og konsekvens af ændringsforslag nr. 13.

Til nr. 23, 24, 28-30, 37, 40-45

Konsekvensændringer som følge af ændringsforslag nr. 19.